

INDUSTRIJSKI SINDIKAT SRBIJE
11000 Beograd, Trg Nikole Pašica 3/IV
Tel/fax +381112928535
E-mail office@industrijskisindik.org
www.industrijskisindik.org

Saopštenje za javnost

Industrijskog sindikata Srbije povodom Radne verzije Zakona o štrajku

Polemika koja se ovih dana vodi u javnosti oko Radne verzije Zakona o štrajku, polako na površinu izbacuje svu licemernost ovdašnje političke i sindiklane scene. Ako je i postojala dilema oko toga, kako je i kome palo na pamet da baš u ovom trenutku na dnevni red stavi novi Zakon o štrajku ovih dana su razrešene. „Socijalni partneri“ koji se ovih dana utrkuju u brizi za zaštitu radničkih prava, moraće javnosti i svom članstvu da objasne mnogo toga. Prema pojašnjenju pomoćnice ministra za rad i socijalna pitanja Radmile Bukumirić Katić „priprema ovog zakona je počela prošle godine i da je radna grupa, koju čine po dva predstavnika UGS „Nezavisnost“, Saveza samostalnih sindikata Srbije i Unije poslodavaca Srbije, do sada održala deset sastanaka na kojima je ta radna verzija usaglašena u potpunosti. Analiziran je član po član, oko toga je postignuta saglasnost, a nakon toga vlada je odabrala organizovanje javne rasprave, kao i da će se o primedbama koje su iznete tokom javne rasprave raspravljati 30. juna“. (Politika subota 25.jun 2011.g.).

Sve je jasno, UGS „Nezavisnost“, SSSS, UPS, Ministarstvo su godinu dana daleko od očiju javnosti napravili i usaglasili Radnu verziju Zakona o štrajku kojom se faktički štrajk u Srbiji onemogućava, da bi tek nakon protesta i galame ostalih sindikata i stručne javnosti i oni počeli da protestuju. Nikakve „javne rasprave“ nije bilo već je Radna verzija postavljena na sajt Ministarstva za rad i socijalna pitanja sa pozivom da se dostave pisane primedbe. Što je najgore, najglasniji u kritici Radne verzije su upravo oni bez kojih Radna verzija u radnoj grupi ne bi ni mogla biti usvojena, Branislav Čanak, predsednik UGS „Nezavisnost“ u listu Danas i Njegoš Potežica, član radne grupe ispred SSSS u nedeljniku NIN. U celu ujdurmu uključili su se i Meho Omerović, braneći Rasima Ljajića i sveznajuća potpredsednica DS Jelena Trivan koja je „pojasnila“ razloge za donošenje Zakona o štrajku. Prema njenom tumačenju „Mora da se nađe prava mera u pravu na štrajk, jer se blokadom saobraćajnica ne mogu rešavati problemi.“ Nebulozna izjava. Potpredsednica DS trebalo bi da zna da je štrajk prekid rada i da je prekid rada predmet zakona o štrajku a da se protesti na ulicama ili ispred institucija organizuju u skladu sa Zakonom o javnom okupljanju. Štrajk je isključivo pravo zaposlenih (član 61. Ustava Republike Srbije) dok pravo na javno okupljanje imaju svi građani (član 54. Ustava). Pored Zakona o javnom okupljanju postoji i Uredba o zabranama blokada javnih saobraćajnica, koja je doneta u vreme blokade pruge radnika u Rači. To za gospođu Trivan je nebitno, važno je da je ona dala izjavu za Politiku.

Kuknjava „reprezentativnih“ sindikata zbog pojedinih rešenja u Radnoj verziji još je gori primer od gospođe Trivan. Iako su učestvovali i saglasili se sa Radnom verzijom Zakona o štrajku, u medijima najveći kritizeri radne verzije upravo su njegovi tvorci. To samo pokazuje da oni koji su uzurpirali pravo da budu „jedini predstavnici“ radnika, vode dvostruku, licemernu politiku. Jednu servilnu, prema Vladi daleko od očiju članstva i onih koje tobož predstavljaju, i drugu lažnu brigu prema radnicima i svom članstvu.

Tek kada, kao u ovom slučaju, budu provaljeni sete se brige za radnike. Umesto što „kukaju“ po medijima i obmanjuju javnost bilo bi dobro da za početak, preispitaju rad svojih predstavnika u radnoj grupi i preduzmu protiv njih sankciju. Ovako, ostaće upamćeni kao najveći grobari, radničkih prava, ne samo u Srbiji.

Radna verzija Zakona o štrajku na koju su dali saglasnost, predstavlja zabranu Ustavom zagarantovanog prava i izdaju radničkih prava. Bez prava na štrajk nema ni ostalih prava. Radnu verziju Zakona o štrajku nemoguće je „amandmanski“ popraviti, jer sam koncept je loš. Lakše je i celishodnije dosadašnji Zakon o štrajku doraditi, što je Industrijski sindikat Srbije i predložio Ministarstvu rada i socijalne politike.

Od Vlade Republike Srbije zahtevamo da povuče ovaj predlog i tako pokaže minimum odgovornosti, ako ga već nisu imali „radnički predstavnici“. Tužno je i žalosno da smo prinuđeni da se uzdamo u „pamet“ političara, kad već „radnički predstavnici“ pameti i obraza nemaju.